

טוב להסתובב!

הדלקת נרות: 16:53
יציאת השבת: 17:53
רבינו תם: 18:27

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

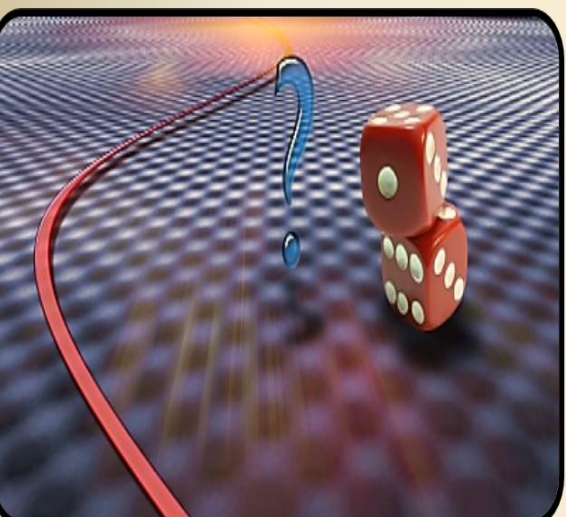
להקטיב לרמזים של הבורא

פרשת השבוע: פרשת יתרו.

הקב"ה, ישתבח שמו לעד, משגיח על כל אדם ואדם בהשגחה פרטנית ומדויקת בכל רגע ושניה בחייו. אלא, שככל שהאדם יותר מכיר בעובדה זו ומרגיש בכך, כדברי חובת הלבבות: "שידע ויתברר אצלו כי הבורא יתברך משקיף עליו ואין נעלם ממנו נגלה ונסתרו", אז הוא זוכה להרגיש כיצד הבורא מדבר עמו בכל רגע. ר' נחמן מברסלב זצ"ל היה אומר שהעולם מלא ברמזים. כל קול, צליל, מראה, תחושה, שחווה האדם במשך היום - כל אלו הם רמזים ואיתותים מבורא עולם אל האדם הקטן, האם מתנהג הוא כראוי או לא. כשהאדם לא שוכח ידיעה זו - הוא זוכה להשגחה צמודה ודיבור ישיר יותר מכל אדם אחר.

מובא בספרים, שפעם אחת הלך רש"י הקדוש ברחובה של עיר וראה מולו שרה נוכרית רוכבת על סוס, ועוטה על גופה בגד מיוחד לרכיבה. הצטער מאוד רש"י הקדוש על המראה שראה והתפלא: הכיצד סיבב מסובב הסיבות, שיראה את אותה שרה? הלוא, נאמר על עובדי השם: "דגלי חסידיו ישמר" (שמואל א. ב, ט), שהשי"ת שומר אותם שלא תבוא תקלה על ידם.

רש"י הקדוש שהיה דבוק בה' ובהשגחתו, זכה אף לקבל תשובה. כאשר הגיע רש"י לפרש הפסוק בפרשת שמות, העוסק בבגדי הכהן הגדול: "ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד" (כת, ד), הוא כתה בפירושו: "לא שמעתי ולא מצאתי בברייתא פירוש תבניתו (כלומר, לא מצאתי כיצד היה נראה החושן והאפוד). ואז ממשיך רש"י ואומר: "ולבי אומר לי, שהוא חגור לו מאחוריו, רחבו כרוחב גב איש, כמין סינר שקורין פורצני"ט שחוגרות השרות כשרוכבות על הסוסים".

ומהיכן לליבו של רש"י, שכך הוא הדבר? שכך באותו זמן ראה הוא את אותה שרה עם הסינר, וידע בוודאות שבורא העולם, ישתבח שמו לעד, הראה לו זו כהשגחה פרטית, כדי ללמד אותו במיוחד כיצד היה נראה אותו חושן, שכך הוא יפרש לדורות.

רש"י הקדוש ידע שאין בבריאה המופלאה של הקב"ה פוקסים, אין דבר כזה 'צירופי מקרים' - כל דבר נעשה בזמן המדויק, ובמיקום המדויק אשר גזר עליו הבורא יתברך לצורכו של האדם. (הרב בן פורת שליט"א) רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל כותב במדרש, שאפילו ציפור לא ניצודת, אם לא נגזר עליה מהשמיים. הבעל שם טוב הקדוש מפליג ואומר שאפילו עלה קטן ויבש הנושר מהעץ, לא נופל סתם, אלא בהשגחה פרטנית, היכן לרדת ומתי ולאיזה צורך.

מספרים שפעם אחת תמהו על כך תלמידי, והבעש"ט הקדוש אמר להם: "הנה, רואים אתם את העלה הזו שכנגדנו הנושר מהעץ? עקבו אחריו והתבוננו בו היטיב", עקבו התלמידים אחר העלה, וכאשר נחת העלה, הרימו אותו תלמידי וראו תולעת אשר נחה תחתיו. אמר להם הבעש"ט: "דעו לכם, שאפילו עלה קטן לא נוחת סתם". על אחת כמה וכמה, האדם נזר הבריאה, כמה הקב"ה מביט בו בכל רגע, והוא זה השולח לו את כל המקרים והמאורעות העוברים עליו, כדי לדבר איתו דרכם ולרמז לו על צורת חייו ודרכו.

לא הגעת למקום מסוים - סתם, לא לקחת חפץ מהבית - בטעות, הכל מלמעלה בגזירת עליון, עם סיבה שקבע מסובב כל הסיבות, כדי שאעשה דבר מה באותו מקום, או בכדי שאשתמש עם החפץ שנלקח 'בטעות'. אין מקום לכעס, ייאוש או צער - הכל, אבל הכל מאתו יתברך עד הרגע בו יפסיק הבורא את הניסיון. וכך כתוב בספרים הקדושים: "דע, שכל מיני צער ויסורים, אינם אלא רק מחסרון הדעת. כי מי שיש לו דעת, וידע שהכל בהשגחה מה' יתברך, אין לו שום יסורין ואינו מרגיש שום צער" (ל"מ ר"ן).

"לכן, כשרואה האדם שלא טוב לו, יבקש מה', שיחזיר לו את האמונה שהכל לטובה. ויתחיל להודות על הכל, אע"פ שהוא עדיין לא מרגיש בתוך תוכו שזה לטובה". (הרב שלום הרוש שליט"א, בגן האמונה) אנו בסך הכל, כילדים קטנים בעולמו הגדול של הבורא יתברך ששומר ומשגיח ועושה הכל לטובתנו.

לרפואה פרנסה
ההצלת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה זכורה. צילה בת ברכה. יעקב בן לינדא. משה חיים בן מרים, יעקב בן מלכה. לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות לתורם ולבריאם משיח! הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זבו זוליתח. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתן, ברוך בן גורגיה

לזיווג הגון - רפאל בן מרים, יעקב ויהודה בני מלכה. יהודה צבי בן דבורה.

זרע בר קיימא - שלום בן יונה, שרון בן מלכה, פרידה בת עמליה.

לעילוי נשמת - הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מזל, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל, מזל בת דוד ובת שבע, אורי חי בן רינה יריב בן גאולה, אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה. יוסף בן אנגלינה, אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה. אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי איפרגן, עובדיה כהני. לואיזה עליזה בת שמחה. זוהרה טימסטיית בת מרים. שמעון בן זוהרה. רחמים בן צ'לה.

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

★ **הלכות טבילת כלים, 'הלכה זמית': הרב יעקב ששון שליט"א**

מתי יש להטביל כלים?

(1) חייב כל אדם להיזהר שיהיו כל כלי ביתו טבולים כדת, משום שכל זמן שלא הוטבלו הכלים הטעונים טבילה, אסור לאכול ולשתות בהם, ואם השתמש בהם בדיעבד, אין המאכל נאסר מחמת כן. כלי סעודה חדשים הנלקחים מהגוי (כגון רוב הכלים המיוצרים מחוץ לארץ ישראל), צריך להטבילם במקוה קודם השימוש, שכן ציוה הקב"ה להטביל הכלים שהשיבו ישראל ממלחמת מדין.

* טבילת כלי מתכות היא מן התורה, אך טבילת כלי זכוכית היא מדרבנן, והמשמעות בכל היא לדוגמא, שאין לשלוח קטן, פחות מבין 13, או ילדה פחות מ-12, להטביל כלי מתכת שחיובו מהתורה. אבל כלי זכוכית, שאין חיובם מהתורה, מותר לשלוח קטן להטבילם.

ברכה לפני הטבילת הכלי

(2) קודם שמטביל הכלי, מברך על מצות הטבילה, ואם הוא כלי אחד, מברך עליו, 'אשר קדשנו במצותיו וצונו על טבילת כלי,

★ **סגולת הרב אלפייה זצ"ל**

(1) ביום ראשון הקרוב, ביום כג' שבט (ליל מוצאי שבת קודש), יחול יום ההילולא של המקובל רבי יעקב חיים ישראל רפאל בן רבי יצחק ושרה אלפייה זצ"ל. שהיה גדול בתורת הנגלה והנסתר, איש אלוקים קדוש וטהור. רבי יעקב חיים אלפייה אמר, שכל מי שיקרא ביום ההילולא שלו "פתח אליהו" לעילוי נשמתו, ויבקש את בקשתו [רק בקשה אחת], יעתיר עבורו ותפלתו לא תשוב ריקם. לכן כדאי להדליק נר לכבוד הצדיק הנ"ל,

★ **סגולת הרב אלפייה זצ"ל**

ואחר כך לומר: "הריני קורא "פתח אליהו" לכבוד הצדיק רבי יעקב חיים ישראל רפאל בן רבי יצחק ושרה אלפייה זצ"ל, בבקשה שיעתיר ויעמוד בתפילה עבור (יזכיר שמו ושם אימו)". ויבקש את בקשתו. בדוק ומנוסה!

סגולות הפירות

* באגוז מינרלים וויטמינים רבים, לכן מומלץ לרזים ומעוטי משקל להרבות באכילתו.
* הדבש מחזק את כוחו הפיזי-גופני. מחזק אדם המצוי באפיסת כוחות, ומסלק עייפותו.
* שיבולת שועל יעילה נגד עייפות כרונית ותשישות פיזית, וחשובה לחיזוק הלב.
- מתוך 'אור עליון' www.yahadoot.net

★ **הלכות טבילת כלים, 'הלכה זמית': הרב יעקב ששון שליט"א**

ואם הם שני כלים או יותר, מברך, 'אשר קדשנו במצותיו וצונו על טבילת כלים'. ובדיעבד, שהפך את סיום הברכה ולא בירך כראוי (שבירך על כלי יחיד ברבים, או על רבים ברכת יחיד) - יצא ידי חובה.
* כשמטביל את הכלי, צריך להטביל את כל הכלי כאחד, שיהיה כולו בבת אחת מתחת למים, ואפילו אם הוא כלי גדול וארוך, אין להטביל מחציתו ואחר כך את חציו השני, משום שאין טבילה לחצאין.

כלים הפטורים מטבילה

(3) כלי חרס אינם טעונים טבילה, וכן כלי עץ אינם טעונים טבילה, וכלי חרס מצופה בזכוכית מבחוץ ומבפנים (כמו שמצוי מאד בספלי קפה העשויים חרסינה ומצופים בזכוכית, וכן בצלחות, ובפרט אותם המיוצרים במזרח הרחוק), חייב טבילה בברכה, ואם אינו מצופה זכוכית אלא מבפנים, צריך טבילה בלא ברכה. כלי פלסטיק פטורים מטבילה. כלי פורצלן - אינן חייבים טבילה, ויש להקל להשתמש בהם מיד אחר קנייתם.

מילים גדולות ויקרות!

הרה שמחה כהן שליט"א

מתוך הספר 'ה'ית ה'חזר', בארבעות אתר 'היציאות'

ומינימום התמורה היא ההוקרה על מה שנעשה בשבילו - ולא תבוא רגיעה לרגשותיו עד שאמנם יקבל את התמורה הזאת. קיימת אפשרות להבחין בכך, כאשר הרעיה "מזמינה" תגובה, באמצעות השאלה "המרק מלוח, לא?" וזאת - אם הבעל לא מילא את חובתו המיזערית לתת את התמורה באמצעות תגובה חיובית על האוכל, שרעייתו הכינה.

מתברר, שהצורך לשבח את הרעיה על האוכל, שהכינה, מלבד הבעת התודה, מהוה לבעלים רבים הפתעה. יש הטוענים: "האם רעיית אינה מבחינה על פני, שאני נהנה מאד מן האוכל? מדוע אני צריך לבטא זאת במילים?" התשובה המדויקת לכך היא, שאמנם היא רואה שהוא נהנה מן האוכל, אבל היא רוצה בעיקר לשמוע זאת.

אמנם שביעות הרצון מן האוכל נראית על פניו, אולם לא מעבר לכך; לעומת זאת, מלות שבח משתאמרנה, תמשכנה להתנגן במיתרי רגשותיה של הרעיה גם לאחר האכילה. לכן מעבר ל'תודה' הסתמית יש להרחיב את הדיבור ולפרט במלות של שבח את הארוחה, על פרטיה, הרכבה, והצורה שבה הוגשה. בעל 'ירא - שמים' ימצא לנכון לא רק להודות, אלא אף לעודד את רעייתו בעבודותיה הקשות.

זמן מה לאחר הארוחה הוא שוב יזכיר את טעמו הערב של האוכל. דברי שבח אלה הנאמרים שוב שלא בצמוד לארוחה ולא בעת שרעייתו ציפתה להם, יעניקו לה תחושה אמיתית שבעלה מתחס למה שהיא עושה בשבילו. היא תבין, שהיא עונה על ציפיותיו.

כל אדם אוהב להסתובב ולשהות עם האנשים המעריכים אותו, המשבחים את מעשיו ומחזיקים מכישוריו ויכולותיו. אך גם כדי להחמיא יש לדעת כיצד מחמיאים כראוי. כדי שהמחמאה תיקלט על ידי בן - הזוג, יש לנקוט בכמה מהלכים - וזאת בנוסף להתאמת המחמאה לאישיותו של בן - הזוג ולצרכיו. הנה כמה נתונים חשובים:

- (1) להאריך במלות השבח** - דברי שבח קצרים, נשמעים כמילים סתמיות, שנפלטו מהפה מן השפה ולחוץ ללא מחשבה. לעומת זאת, הרחבת דברים מתקבלת כאיכפתיות.
- (2) לומר את המחמאה מתוך הארת פנים** - הבעה זו מעניקה תחושה של דברים הנכנסים ללב.
- (3) לשוב ולאומרה לאחר זמן** - אמירתה החוזרת של המחמאה, מחדירה אותה לרגשותיו של המקבל ומאמתת אותה.
- (4) להתמקד במחמאות בנושאים החשובים למקבל המחמאה.**

ניטול כדוגמה מחמאה על ארוחה שהכינה הרעיה - הסועד את ליבו מגיב באמירת 'תודה רבה' בעת שמגישים לו את האוכל. 'בעל מתחשב' הרגיש לרגשות רעייתו, ישקיע חשיבה בציפיות, שנוצרו לה בעקבות עיסוקה בהכנת האוכל. הוא יודע, שהיא טרחה ועמלה לקנות את המוצרים, בדקה כל פרי וירק לחוד, כדי לודא, שאינו פגום, הקדישה זמן ומחשבה, כדי שהארוחה תהא טעימה ומזינה. הוא גם יודע, שכל מי שעושה למען הזולת מצפה לתמורה -

ברית כרותה לשפתיים

תורה ומצוות 100 עמודים

דרשו רבותינו (ברכות יט): "אמר רבי שמעון בן לקיש וכן תנא משמיה דרבי יוסי: לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן". לעולם, יזהר האדם מלומר על עצמו או על אחרים דברים שליליים וזו מכיוון, שהוא פותח ומזמין את המקטרג לקיים תא מה שאמר וביקש.

וכפי שאמרו רבותינו: "ברית כרותה לשפתיים שאינן חוזרות ריקם" – ברית כרת הקב"ה עם שפתיו של האדם, שלא ישובו ריקם, אלא יעלו למעלה וישפיעו! סיפר הרב מנחם שטיין שליט"א מעשה מצמרר שאירע לפני מספר שנים בארץ: "לפני מספר שנים, נכחתי עם אחד מגדולי ישראל בחתונה של אחת מבנות הסמינר, באולם 'פרדייז' בבאר שבע.

סידרנו את החופה והקידושין, ובסיומה עשינו את דרכנו לרכב, להחזיר את אותו גדול ישראל אל ביתו. והנה, עוד לפני שנכנסו אל הרכב, ניגשה אלינו לפתע בחורה מבוגרת בת 35.5 מהעיר 'אופקים' שעדיין לא זכתה להקים בית. מאז שסיימה את לימודיה בסמינר, לפני כ-16 שנה היא מחפשת את זיווגה, אך ללא הצלחה.

היא ניגשה אל אותו 'גדול תורה' והחלה לפרוץ בבכי קורע לב בפניו, ואמרה: "הרב מה יהיה איתי? מתי אזוכה להקים את ביתי? שנים שאני מנסה ומחפשת את החתן שלי, אך ללא הצלחה". הדמעות חנקו את גרונה, והיא התחננה על נפשה: "הרב, הכלה הזו שחיתנתם כעת, היתה אחת מילדות הגן שלי כשהייתי בגיל 20. אני הייתי אז הגנת והיא היתה בת 4-3. חלפו מאז 16 שנה, היא זכתה בחתן בן תורה נפלא, ואני כבר בת 35.5 ורואה כבר שערות לבנות בראשי. מה יהיה הרב? גם אני רוצה משפחה!", היא בכתה ללא סוף.

נכמרו רחמיו של אותו גדול תורה, שהגיב בשאלה שלא אפיינה אותו כלל, ושאל אותה: "תגידי לי בבקשה, האם אי פעם קיללת את עצמך? האם אי פעם דיברת כנגדך עצמך?".

"אני עמדתי מהצד", ממשך הרב מנחם שטיין שליט"א ואומר, "והתפלאתי נורא, שהרי בדרך כלל, הרב מברך את מי שצריך בברכה קצרה וממשיך הלאה.

מעולם הוא לא שאל שאלה שכזו, זה לא הסגנון שלו. ה' פשוט שם לו את המלים בפה". אותה נערה עצרה את דמעותיה לנוכח השאלה, וחשבה לכמה רגעים.

לאחר כדקה, היא אומרת לרב: "כן, כן, כבוד הרב, זכור לי פעם אחת שקיללתי את עצמי. היה זה לפני 15.5 שנה כשהייתי בת 20 בתחילת השידוכים.

באחד הימים, ניגש אליי אבא שלי והציע לי בחור מסוים וביקש ממני להיפגש איתו. ביררתי עליו כמה פרטים, ואכן התברר שהוא בחור טוב, אבל... גילתי דבר מסוים על המשפחה שלא היה תקין. ניגשתי לאבי ואמרתי לו שאני לא רוצה לגשת לשידוך הזה, עקב הבעיה המשפחתית. אבי שמע זאת והתנגד לדבריי באומרו:

"נו אז מה? זה לא רציני! לא שווה לפספס בחור שכזה. אני מבקש שתיפגשי איתו בבקשה, לא כדאי לוותר על בחור שכזה!". אני עמדתי בשלי ואמרתי לו שאני לא מוכנה בשום אופן. אבי כעס עליי וקבע לי: "אתם תיפגשו!". העניינים התחממו, עד שמרוב עצבים, קמתי ממקומי ואמרתי לאבי: "אם אתה תפגיש אותי עם הבחור הזה, אז שלא אתחתן אף פעם! נאי לא רוצה להתחתן בכלל!". כך אמרתי לו כשהייתי בגיל 20... "אם תפגיש אותי עם הבחור הזה, אז שלא אתחתן אף פעם".

הרב שמע את הדברים ואמר בבהלה: "באמת? ככה אמרת לז'?!... והיא ענתה לו: 'כן, כי הוא הרגז אותי'". הרב הזדעזע כולו ואמר לה בחלחלה: "אבל הרי 'ברית כרותה לשפתיים', שאינן חוזרות ריקם, בורא עולם כרת ברית עם שפתיו של האדם שדבריו ישפיעו ואף יוכלו להזיק לו.

הרי דתן ואבירם שהיו רשעים, כשהיו עם קורח ועדתו וחלקו על משה, הם אמרו לו: "לא נעלה", ואומר רש"י שהתקיים דיבורם, ואכן ירדו חיים שאולה, בגלל שקיללו את עצמם... אם כן כיצד זה שקיללת כך את עצמך?..."

"היכנסי עימנו לרכב", ביקש ממנה הרב. לאחר 10 דקות של נסיעה מבאר שבע הגענו לכולל – ערב. הרב הוציא 10 אברכים והעמיד אותה במרכז.

היא עמדה וקיבלה על עצמה לשמור על הפה שלה ושלא תקלל יותר את עצמה, ואז ערכו לה האברכים עם הרב תיקון קללות שסידר מרן החיד"א המובא בסידורים, והתירו לה את אותה קללה שלפני 16 שנה. וחזרנו לרכב.

לאחר חודש ימים... היא מגיעה אליי למשרד ואומרת לי: "כבוד הרב, אני רוצה להזמין אותך למסיבת האירוסין שלי ב"ה שתיערך, באותו אולם שנפגשנו, אולם 'פרדייז' בבאר שבע.

מצאתי בחור נפלא בן 38 מדרום אמריקה, שהקב"ה גלגל שניפגש בחודש האחרון והחלטנו להתחתן בשעה טובה".

הגענו לאירוסין, היו שם 400 איש, והרב ביקש מהכלה רשות לספר לציבור את כל הסיפור. הכלה הסכימה והרב סיפר לפני הציבור על כל מה שקרה בדיוק לפני חודש באולם הזה, וכיצד קיללה את עצמה ועשינו לה התרת קללות, והיום לאחר חודש היא מצאה את זיווגה.

ואז פנה הרב אל הציבור ואמר: "אני בטוח שבמשך כל השנים הללו, המשפחה, החברים, הציעו לה: 'אולי תעשי דיאטה? אולי זה בגלל המשקפיים שלך? אולי את צריכה לשנות לבוש? אבל הקב"ה הראה לנו שזה הכל היה בגלל הפה, בגלל הברית שהוא כרת עם השפתיים שלא ישובו ריקם!". (הרצאת הרב מנחם שטיין שליט"א)

אמר השל"ה הקדוש: "יש להישמר שלא לפתוח פה לשטן בכל צורה שהיא, כי אפילו אם מדבר שלא בכוונה, ממשך

הדבר על עצמו". (זרדך חיים, בלק) הוסיף רבי יהודה החסיד זצ"ל שיזהר אדם מלומר לחברו או לבניו: "פגר" או "אתה תמיר את דתך", שכן כדבריו: "לא יתבן כך לזרע ישראל שלא יתקיים בו, או בורעו". (ספר חסידים סימן תעט)

לפעמים ניתן לשמוע מנשים וילדות רבות ביטויים כמו: "אני מתה... ראיתי משהו, אני מתעלפת... אני נגמרת..." מילים אלו חמורות מאוד ובכוחם לגרום להבאת הדבר, כאמור: "לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן!", כי קטרוג האדם על עצמו או על אחרים, מהווה מעין הזמנה וסיוע למקטרג. 'ברית כרותה לשפתיים', שאינן חוזרות ריקם!

הנה לפניכם
המחשבות של

נשמה מדהעליונים

אתה קללת אנשים, הרדמת אותם מהחיים האמיתיים... בזבזת את חיך בטנים, ריקודים והרבה בלאגן – ככה אתה עושה לי?“, הוא נזף בי.

”סבא, אבל למה את כועס עליי, אני הנכד שלך?“, אמרתי לו, והוא השיב לי: ”פה אין סבא. המצב שלך קשה מאוד, בוא ואראה לך כמה דברים שאתה נתבע עליהם.“ ואז סבא פנה אליי ואמר: ”אתה זוכר בילדותך ששלחו אותך לתלמוד תורה ואתה היית בורח?...”

”לא ברחתי...“, הכחשתי מיד את הדברים. ממש באותו רגע שאמרתי זאת, הראו לי כנגד עיניי כמו בהסרטה את רגע הבריחה. ”דע לך, שהרב שלך בתלמו תרה היה אדם חשוב ואתה ביזית אותו וקיללת אותו וכעת חייב אתה לבקש ממנו סליחה. תראה לאן הגעת בגלל שברחת מהת”ת“. לאחר הצעקות הרבות, לפתע, ביקשו ממני להתבונן בעצמי, ברגעים שבהם הייתי קורא מתוך הסידור בעולם הזה. הם פנו אליי ואמרו לי בקול נעים וטוב: ”הנשמה שלך מאוד נהנית מהרגעים הללו“.

התפלאתי ופניתי אליהם: ”כיצד זה שלפתע אתם משבחים אותי ומדברים אליי יפה, הרי רק לפני כן צעקתם עליי?“, שאלתי. ”כאן הכל בא בחשבון, גם המעשים הטובים וגם הרעים“, נעניתי על ידי אותו קול. לפתע, הגיעו למקום צדיקים גדולים. מלבד סבא שלי, ר' יצחק טייב שנכח במקום, הגיעו גם מרן הרב עובדיה יוסף שליט”א, הרב אליעזר ברלנד שליט”א (ראש ישיבת ’שובו בנים‘), הרב פיינהדלר שליט”א (ראש ישיבת ’מחנה ישראל‘), הרב קוק שליט”א, והרב ראובן אלבז שליט”א. הם פנו אליי ואמרו לי: ”תחזור למטה ותאמר לכולם את הדבר הבא...“

מה המסר שביקשו הצדיקים לומר לנו? ומה עשו שם לפתע חרקים וזוחלים רבים? בפרק הבא ב”ה של נשמה מהעליונים“...

היו אלה רגעים כה קשים, גופי הזיע והרגשתי ממש כיצד נשמתי מתחילה לצאת מהגוף כשהגוף סובל ברגעיו האחרונים בעולם. עד שהגיע רגע השיא הקשה... הרגשתי שנפרדתי ממש מהגוף (כאדם שהתעלף והתנתק מגופו) ונשאבתי במהירות עצומה כלפי מעלה וראיתי את העולם יותר ויותר קטן. הרגשתי אושר פנימי עצום, תוך כדי שאני מאזין למוזיקה נעימה מאוד. הכל היה חשוך מאוד, עד שלפתע ראיתי אור מרחוק עם עשן לבו ומיוחד במינו.

עוצר נשימה!

פרק מספר

לפתע, החלו להתקרב לעברי נשמות רבות שהחלו לצעוק עליי, ממש כמו בהפגנה. לא ידעתי מי הם ומדוע הם צועקות עליי. עד שלפתע הופיע צדיק עם זקן לבן ומואר, שסילק את אותן נשמות ממני. היה זה ר' יצחק טייב, הסבא שלי.

פניתי אליו ואמרתי: ”סבא מה קורה איתי? מה קורה פה? איפה אני? למטה או למעלה? תסביר לי סבא, מה אנחנו עושים פה?...” סבי הצדיק ענה ואמר: ”אתה נמצא בעולם האמת, זה העולם הנכון, מה שראית וחייית עד היום לא היה נכון, כאן העולם האמיתי. כאן לומדים, כאן עושים משפט“.

סבי, ר' יצחק טייב, החל לצעוק עליי: ”דע לך שעשית הרבה דברים לא טובים בעולם ההוא

יום ועוד יום עובר בחיי של האדם והשגרה משכיחה ממנו את מטרת בואו לעולם הזה ואת חובתו לאלוקיו. עד שלפתע שומעים על אדם שכבר היה מת וחוזר לחיים (מוות קליני) והוא מספר שיש עולם נצחי ונסתר, אשר בו הוא ביקר וחווה חוויות נדירות. הצדיק ר' בנימין רבינוביץ זצ”ל שהיה חי בדורנו אמר למקורביו שאחד החסדים הגדולים שהקב”ה עשה עמנו בדורנו, הוא ששלח לנו אירועים כאלה שמראים שיש בורא לעולם, כדי לזרז את הגאולה. לפניכם מעשה מצמרר ועוצר נשימה של משה לוי, יהודי מצרפת, אשר בית החולים בצרפת כבר קבע את מותו ואף הכניס אותו לארון קבורה משולש (כנהוג בצרפת), עד שלפתע חזר לחיים והפחיד ממש את בית החולים, וכעת הוא בא לספר גילויים מרעישים שראה למעלה: כיצד נעשה המשפט בעולם האמת? על מה דקדקו עמו? מה ראה על העתיד?...“

יהיה ניתן לאמת הסיפור ע”י ארגון 'בחגווי הסלע' (לקבלת דיסק הסרט 050-4113653), וכן ע”י משה לוי עצמו (בטל' 050-7931191) או ע”י בית החולים בצרפת (duS siraP):

”שלום, שמי משה לוי, גרתי בפריז, וכשהייתי רווק הייתי עוסק במתן שיעורי ריקוד לרקדנים, ואף אני, למערי, הייתי נוהג ללכת למסיבות רבות, מלבד התחביב הגדול שלי לרכיבה על אופניים. יום אחד, רכבתי על האופניים כהרגלי, עד שלפתע הרגשתי חולשה, חוס רב מילא את גופי והתחלתי לנטוף זיעה. המשכתי בקושי רב ברכיבה לכיוון בית הוריי, נכנסתי באפיסת כוחות לבית, פתחתי את חדרי והתמוטטתי על המיטה. כל גופי הזיע ממש כברז מים, עד שלאט לאט איבדתי את ההכרה. משפחתי שראתה אותי במצב קשה ולא הבינה מה קורה, הזמינה מהר אמבולנס.

תגובות: 050-6425002

פחוב: 9 ת”א, 050-6425002
daniel777achiel@gmail.com

הגמ”ח הגדול: דיסקים, חלוקת ספרי זוהר, סיוע לנזקקים, חתנים וכלות וחולים, וסיוע לקשישים.

נתי - 054-2576994

ההקדשה המרכזית!

העלון מוקדש לרפואת והצלחת: אברהם בן שרה, צדוק בן נור, טליה בת רבקה, חנה רבקה בת ימימה, צדוק בן לילה, נופר וניסים רוקת. זיוון הגון והצלחה: ערן בן ציפורה, שרון בת גאולה. לידה קלה: אסנת בת שאלתיאל. זרע של בר קיימא: סיגלית בת מזל, שלי בת שולמית, עדנה בת גאולה.

לעילוי נשמת: אהרון בן זהבה, דוד בן זינת שרה.

תרמת ספ”ח וזיכית מאות משפחות בכל הארץ!

חשבון בנק דואר 20-783-220.

חיזוק וזלנץ שבת למשפחות רבות בנצחות!

חידה: איזו חיה לא נכנסת עד היום למצרים ומדוע?

התשובה: כלב. כלב לא נכנס למצרים כי כלב הוא חיה טהורה.